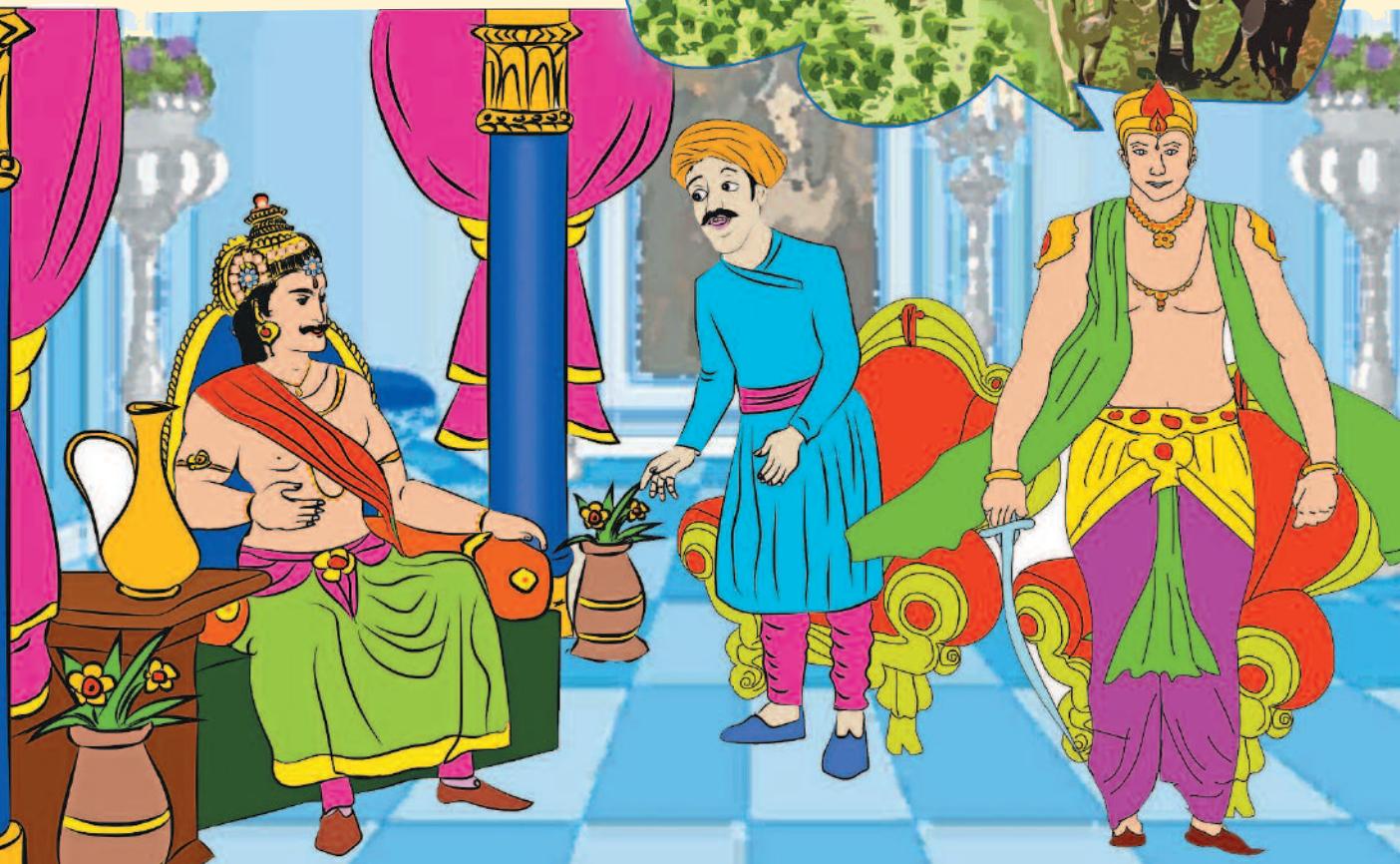

ಕಾಣದ ಚೀವಿಯ ಆಟ್

ಚಿತ್ರ: ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೊಪ್ಪದ್

■ ಶಾಲಿನಿ ನಾಯಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಒಯಪುರ ಎಂಬ ಉಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಜಯರಾಜ ಎಂಬ ಅರಥನ್ನಿಂದ. ಅವನಿಗೆ ಜಯದೇವ ಎಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜನರು ಕಾರಿಯಲೇ ಹೀಡಿತರಾದರು. ಮಂತ್ರಿಯು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಉಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತಿ, ಇಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಮಿಕ್ಕಣಗಳು ಜಾಹ್ನುಯಾಗಿ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜನರು ಕನ ನಿವರ್ವಹಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀರು ಹರಿಯುವ ಮೋರಿಗಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಜಲಮೂಲಗಳು ಮಲಿನಗೊಂಡಿವೆ. ಗಾಳಿ ವಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತಿಳಿಕೆಗೆ ಅರಸರು ಉರು ಪಯ್ಯಬಿಡಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಇವೆಲ್ಲ ರಾಜರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಅರುಹಿದೆ.

ಅರಸನು ತನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಉರೆಲ್ಲ ಸುತ್ತುಡಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕ್ಕಾಲುವೇ? ಎಂದನು. ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿನು. ಅದರಂತೆ ಯುವರಾಜ ಜಯದೇವನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಉರಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆತ ಉರು ಪರ್ಯಂತಕೆ ಮಾಡಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದೇ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುವುದು ಎಂದ. ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತ್ರಿನಂತೆ ಜಯದೇವನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ನೇರಿಸಿದೆ.

ಜಯದೇವ ರಥವನ್ನೇರಿ ಹಾದಿ-ಬೀರಿ, ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿದನು. ಸ್ವಾಜ್ಯತೆಯಿಂದಲೇ ಆರೋಗ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯದಿಂದರೇ ಏಳಿಗೆ, ಸಿರಿಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಫೋಟಿಸಿದನು. ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮನ, ಪರಿಸರ ಸ್ವಾಜ್ಯವಾಗಿದೆಕೆಂದೂ, ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಜಯಪುರವು

ಸುಂದರಪುರವಾಗಬೇಕೆಂದು ದಂಗುರ ಹೊರಡಿಸಿದನು. ತಾನೇ ಮುಂದೆ ನಿತ್ಯ ಸ್ವಾಜ್ಯತಾರ್ಥಕ್ಯಾ ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಹೊಸರಾಜನ ಹೊಸ ಉಮೇದಿಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ಜನರು ಸುಂದಿಸಿರು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರೀಸರವನ್ನು ಸ್ವಾಜ್ಯವಾಗಿಸಿರು. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೋಟಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ಕೆರೆಗಳ ಬುದ್ಧಿಕರಣ ನಡೆಯಿತು. ರಾಜನು ಸಂಕೋಷಗೊಂದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಮಿಸಿದನು.

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಬಳಿಕ ಜನರಿಗೆ ಅಲಸ್ಯ ಶುರುವಾಯಿತು. ನಾನೋಬ್ಬ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಸ ಹಾಕಿದರೇನು ಎಂದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಸ ಹಾಕತೊಡಗಿದರು. ಕಾರ್ಬಾನ್‌ಗಳ ಮಾಲೆಕರು ಕಲುಹಿತ ನಿರನ್ನ ನದಿ, ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಬಿಡತೊಡಗಿದರು. ಕಳ್ಳಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು